

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε τῆς εὐσεβείας φωτί, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος· ὅθεν εὐφημοῦμεν σε, τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίροντες, μακαριώτατε.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίστρατε, λόγον πλουτήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, τοὺς ἀγνοῖα πρότερον, ἐν νεκρώσει ὑπάρχοντας· οἱ καὶ θανόντες, προθύμως ἔνδοξε, διὰ τὴν πάντων, ἡμῶν ἀνάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν Χριστῷ πιστεύονται, μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμνησο πρὸς Κύριον, τὸν υπεράγαθον.

Μάρτυς Ἱερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν κάραν τμηθεὶς, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Φαραῶ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας, καὶ νῦν πηγάζεις, πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ ναῷ σου, πίστει προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου, ἐν αὐτῷ γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην σου μακάριε, πανηγυρίζουσιν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς ὥσπερ ἄλλος ἀστήρ, ἐν τῷ μέσῳ ἐξέλαμψε, τῶν ἀπίστων πίστεως, τῷ φωτὶ ὁ Καλλίστρατος, Μάρτυς Κυρίου ὁ γενναιότατος, καὶ ἐν βασάνοις καρτερικώτατος, ὡ τῆς ἐνστάσεως, καὶ λαμπρᾶς ἀθλήσεως ὡ ἀθλητα! Ἦ συμβασιλεύεις νῦν, τῷ Παντοκράτορι.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς ὡς φωστὴρ φωταυγῆς, ἔλλαμφθεις τὴν διάνοιαν, τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, δαδουχῶν κατεφώτισε, δῆμον ἀπίστων καὶ τούτους Μάρτυρας, Χριστῷ προσῆξεν ὁ γενναιότατος, Μάρτυς Καλλίστρατος, τούτου τὴν ὑπέρλαμπρον δεῦτε πιστοί, μνήμην ἐκτελοῦντες νῦν, πανηγυρίσωμεν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς ὡς ἀδάμας στερρόος, τὰς βασάνους καὶ μάστιγας, τῶν τυράννων ἤνεγκε, καρτερῶν ἀνδρικότατα, ὁ γενναίοφρων καὶ καρτερόψυχος, τῆς εὐσεβείας πύργος ἀσάλευτος, Μάρτυς Καλλίστρατος, καὶ τυράννων ἥσχυνε πᾶσαν ἰσχύν, σθένει δυναμούμενος, τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. Β΄.

Σήμερον ἀνέτειλε τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἡ σεβάσμιος πανήγυρις τοῦ στερρότατου ἀθλητοῦ, Μάρτυρος Χριστοῦ Καλλιστράτου, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, καὶ συγκαλοῦσα μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν τοὺς πάντας, ἄριστον λαμπρὸν παραθεῖσα, τὰς ἀριστείας τοῦ Μάρτυρος. Τοῦτον οὖν τιμῶντες καὶ ἡμεῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ φωτὶ τῆς πίστεως ὡς ἥλιος ἐκλάμπων, καὶ ψυχὰς καταφωτίζων ταῖς θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ τὴν γῆν καταφαιδρύνων, ταῖς παμφαεστάταις ἀκτῖσι τοῦ μαρτυρίου· χαίροις ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ τῶν τυράννων, μεγαλοφώνως ὡς ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι κηρύττων, Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά, καὶ δεινὸν ἐλέγχων τὸ σκότος τῆς εἰδωλομανίας· χαίροις ὅτι στέφανον ἀθλήσεως ἦρας γενναίοφρων, καὶ Χριστῷ συμβασιλεύεις, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος, μὴ ἐλλείπης οὖν πρεσβεῦων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων τὴν πανίερρον καὶ θεῖαν καὶ πανένδοξόν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε...

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (μγ΄ 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (γ΄ 1-9).

Δικαίων ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῦς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοῦς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοῦς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποηθέντες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ

ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴν, καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, δεῦτε ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, μετὰ πόθου φιλομάρτυρες, τὸν λαμπρῶς ἀγωνισάμενον, καὶ ἰσχὺν ἐχθροῦ καὶ θράσος, δυνάμει τῇ τῆς πίστεως, εἰς γῆν καταρῥάξαντα, ὅθεν καὶ τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος, ἐν οὐρανοῖς περιπολεῖ, σὺν τοῖς ἀύλοις λειτουργοῖς, τὸν τρισάγιον προσάδων, καὶ πρεσβεύων τῷ Κυρίῳ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους, καὶ ψυχῆς τὰς λαμπάδας φαιδρύναντες, εὐθέως ὑπαντήσωμεν Χριστῷ, τὸν Μάρτυρα Αὐτοῦ ἐγκωμίσις καταστέφοντες. Χαίροις, πρὸς αὐτὸν κραυγάζοντες Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, παμμακάριστε Καλλίστρατε, ὅτι κατὰ Παῦλον οὐ λελόγισαι τὴν πληθὺν τῶν βασάνων καὶ τὸ θράσος, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ ἐκπυρωθεὶς, καὶ σὸν αἷμα ἐξέχεας. Χαίροις ὁ λαμπρῶς ἐν μέσῳ τῶν τυράννων εὐηχέστατα κηρύττων, τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ, μίαν εἰς αἰὶ διαμένουσαν. Διὸ ἐν οὐρανοῖς παριστάμενος αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὸ σεπτὸν σου νῦν μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός.

ὦ τοῦ θαύματος! τῷ τῆς Τριάδος φωτὶ ὑπαναπτόμενος, ἔσβησε πυρὰν βασάνων ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὴς, καὶ ἐν πελάγει ῥιπτόμενος, ἐβόα ἐν χαρᾷ· Οὐ χωρίσει με πληθὺς βασάνων, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μου, οὐ λιμός, οὐ θλίψεις καὶ κακώσεις, οὐ θαλάσσης ὁ βυθός, οὐδὲ τάσεις τῶν τοῦ σώματος μελῶν. Ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Κυρίου, μὴ ἐλλείπῃς τοῦ πρεσβεύειν αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν θερμῶς, παριστάμενος τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν.

Δόξα. Ἦχος πλ. Α'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀθλοφόρου, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν, καὶ ψυχῇ ἀγαλλιώμενοι, ἐγκωμίσις μαρτυρικοῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν. Οὗτος τῇ γὰρ Χριστοῦ ἀγάπῃ ἐκπυρωθεὶς, ὡς χρυσίον ἐν καμίνῳ ταῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, μαρτυρικῶς τέλει ὠραϊσάμενος, ἀπὸ γῆς μετέβη στεφηφόρος εἰς οὐράνια, καὶ Χριστῷ τῷ Παντάνακτι, ἐξαστράπτων παριστάμενος, θερμῶς καθικετεύει, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων, καὶ ἡμᾶς νῦν δαδουχεῖ, ὑπὲρ

τὸν ἥλιον ἀυγάζων, τῷ τῆς Τριάδος φωτὶ ἐλλαμπόμενος, πρὸς ὃν βοήσωμεν λέγοντες· Μάρτυς Ἀθλητὰ Καλλίστρατε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β΄.

Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου! Βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακηρύττω τὴν θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουήλ, φύσεως μὲν πύλας ἠνοιξεν ὡς ἄνθρωπος, παρθενίας δὲ κλειῖθρα. Οὐ διέρρηξεν ὡς Θεός· ἀλλ' οὕτως ἐκ μήτρας προσῆλθεν, ὡς δι' ἀκοῆς εἰσῆλθεν, οὕτως ἐσαρκώθη, ὡς συνελήφθη. Ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀφράστως ἐξῆλθεν, κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Αὕτη ἡ πύλη κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰ μὴ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, φωτὶ τῷ θείῳ ἐλλαμπόμενος ἔνδοξε, καὶ πίστιν Χριστοῦ τὴν θείαν, ἀνακηρύττων λαμπρῶς, μέσω τῶν τυράννων πανασίδιμε, καὶ πλάνης σκοτόμαιναν, τῶν εἰδώλων πανθαύμαστε, γενναιοφρόνως, στηλιτεύσας σοφώτατα, Μάρτυς ἔνθεος, καὶ στερρόως ἀναδέδειξαι. Χαίροις τὸ ἱερώτατον, καὶ ἄμωμον σφάγιον, τῆς Παναγίας Τριάδος, Μεγαλομάρτυς Καλλίστρατε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Χαίροις, πῶς ὥσπερ ἄλλος ἀστήρ, μέσον ἐκλάμπων τῶν ἀπίστων Καλλίστρατε, ἐκ σκότους τῆς ἀθείας, φωτὶ τῶν σῶν διδασκῶν, τούτους ἐλυτρώσω παμμακάριστε, καὶ τούτους προσήγαγες, τῷ Χριστῷ δι' ἀθλήσεως, αὐτὸν κηρύττων, ποιητὴν πάσης κτίσεως· ὅθεν ἔνδοξε, παρ' αὐτοῦ ἀναδέδησαι, στέφος τὸ τῆς ἀθλήσεως, παμμακάρι γηθόμενος, συμβασιλεύων ἀξίως, εἰς βασιλείαν οὐράνιον, Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ...

Χαίροις Πνεύματος θείου πλησθεῖς, πλάνην εἰδώλων καθελῶν γενναιότατε, τῇ πίστει τῇ τῆς Τριάδος, τοῖς σοῖς ὠραίοις ποσί, καὶ ἀχράς τοῦ σκότους κατεπάτησας, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, σεαυτὸν τὸν Δεσπότην σου, Χριστῷ προσῆξας, ταῖς βασάνοις χρησάμενος, ὥσπερ κλίμακας Χριστοκήρυξ Καλλίστρατε, γέφυρα τῆς θαλάσσης δέ, τὸ ἄπειρον πέλαγος, καταποντίσας ἐν τούτῳ, ὡς Ἰσραὴλ τὸν Αἰγύπτιον, σατὰν παλαμναῖον, ἀφ' οὗ ῥῦσαι σαῖς πρεσβείαις τοὺς σὲ γεραίροντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ΄.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ; Ἡ τίς μὴ ἐκπλαγείη τοὺς ἀγῶνάς σου καὶ ἄθλους, οὓς περ ἔτλης παμμακάριστε ἐν σταδίῳ καρτερῶς; τὰς βασάνους τε καὶ μάστιγας, καὶ θαλάσσης τὸν βυθόν, κατ' ἐχθροῦ ὄπλα χρησάμενος, τροπαιοῦχος ἀθλητῆς ἀνεδείχθης καὶ στερρότατος. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἐκ Θεοῦ τὰ νικητήρια, στέφος ἀφθαρτον δεξάμενος, βασιλείαν οὐρανῶν ἐκομίσω παμμακάριστε, σὺν Ἀγγέλοις ἀυλιζόμενος. Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν τῇ Τριάδι παριστάμενος, ἐκτενῶς ἱκετεύων, μὴ διαλείπῃς δεόμεθα, τῶν δυσωπούντων σε θερμῶς, καὶ σοῦ πιστῶς ἐκτελούντων, τὸ ἱερὸν σοφὲ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Νῦν Ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀστέρα πανέκλαμπρον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, λαμπτήρα τὸν ἔνδοξον, μετ' εὐφροσύνης πιστοί, ἐνθέως τιμήσωμεν, μνήμην αὐτοῦ τὴν θείαν, καὶ σεπτὴν ἐκτελοῦντες, κρίζοντες ὁμοφώνως· ὦ Καλλίστρατε Μάρτυς, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ὁ Μάρτυς Καλλίστρατος, τὸ θεῖον ὄντως φυτόν, τὸ κλῆμα τὸ εὐφορον, τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, ἡμᾶς νῦν προτρέπεται, μνήμην αὐτοῦ τὴν θείαν, καὶ πανσέβαστον ὕμνοις, ἄσαι παναρμονίως, τῷ Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει, σωθῆναι τοὺς τελοῦντας αὐτοῦ, τὴν ἔνδοξον ἄθλησιν.

Δόξα. Ἔτερον. Ὅμοιον.

Ὁ Μάρτυς Καλλίστρατος, νῦν συγκαλεῖται ἡμᾶς, αὐτοῦ τὴν πανσέβαστον, μνήμην τελῆσαι πιστοί, ἐνθέως γηθόμενοι. Δεῦτε οὖν συνελθόντες, καὶ τιμώντες ἀξίως, πρέσβυν πρὸς τὸν Δεσπότην προβαλλόμεθα πίστει· αὐτὸν ἐκδυσωποῦντες θερμῶς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἐπέστη ἑορτή, ἡ σεβάσμιος μνήμη, τοῦ θείου καὶ σεπτοῦ, ἀθλητοῦ Καλλιστράτου, ὃν πόθῳ τιμήσωμεν, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μάρτυς ἔνδοξε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτήρα, καθικέτευε, τοῦ οἴκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας.

Δόξα.

Τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, τὸν θεῖον ἀθλητὴν, καὶ κλεινὸν στρατιώτην, Καλλίστρατον ἄσμασι, νῦν τιμήσωμεν ἅπαντες, πρέσβυς γὰρ Χριστοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνει, ὁ μακάριος, ὃν ἐπαξίως τιμώντες, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,

κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἀστέρα τὸν θεῖον τὸν καταυγάζοντα, ὡσπερ ἥλιος ἄλλος τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ θεῖον Καλλίστρατον, ὡς ἀθλήσαντα στερῶς καὶ ὁδὸν καρτερικῶς, ἀνύσαντα μαρτυρίου, καὶ θαύμασιν ἐν ποικίλοις, θαυμαστωθέντα τιμήσωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Μαρτυρίου διήνυσας τὴν ὁδὸν, Ἀθλοφόρε Κυρίου καρτερικῶς, ἀθλούντων ὑπόδειγμα καὶ Μαρτύρων τὸ κλέος Ἐκκλησίας Χριστοῦ μου προπύργιον ἄσειστον, τὸν Χριστὸν γὰρ κηρύξας, καθεῖλες τὸν δράκοντα. Ὅθεν ἐπαξίως, εἰληφῶς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης Καλλίστρατε, συγχορεύεις γενόμενος, σὺν Ἀγγέλοις καὶ Μάρτυσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς μετὰ πόθου τελοῦσι, τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον Ὅρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς Οικουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ Σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον Τόκον Σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, ἑορτὴν χαρμόσυνον, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, σὺν Καλλιστράτῳ γεραίρουσα, αὐτοῦ συνάθλους, καὶ θεῖον Γυμνάσιον.

Δόξα. Ὅμοιος. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐόρτια ἄσματα, δεῦτε κροτοῦντες πιστοί, ἐνθέως τιμήσωμεν τὸν γενναϊόφρονα, καὶ θεῖον Καλλίστρατον, πόθῳ αὐτοῦ τελοῦντες, τὴν σεβάσιμον μνήμην, πίστει ἀναβοῶντες, πρὸς αὐτὸν κατὰ χρέος, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας πιστοὺς, κινδύνων διάσωζε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιστάσεσι καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἀεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν· σῶσον τοὺς δούλους σου.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Στ.: Πεφτυεμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου...

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Ἰδιόμελον, ἦχος πλ.β'. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν τὸν θεόφωτον λαμπτήρα, καὶ Ἀθλοφόρον τοῦ Κυρίου Καλλίστρατον τὸν Μάρτυρα, καὶ πρὸς αὐτὸν θεοπρεπῶς ἐκβοήσωμεν· Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἢ τερπνότης καὶ ἔξοχον ἀγλαΐσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐδραΐωμα, ὡς στεφηφόρος ἀθλητῆς ἀεὶ Χριστῷ παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πανένδοξε.

Οἱ Κανόνες· τῆς Παναγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου β'.

Ὁ α', οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τῷ παμμεγίστῳ προσλαλῶ Καλλιστράτῳ. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν

Τρίβον διοδεύσας ἀκλινῶς, τοῦ μαρτυρίου γέγονας, πεπλανημένοις ὁδός, πρὸς θείας καταπαύσεις, παμμάκαρ εἰσάγουσα· ὅθεν σε συνελθόντες, εὐφημοῦμεν Καλλίστρατε πίστει. Ὡσπερ φαεινότατος ἀστήρ, ἐξανατείλας ἠΰγασσας, θεογνωσίας φωτί, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, Μάρτυς τῆς ἀγνωσίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθεῖλες.

Πάντα πειρασμὸν καρτερικῶς, ὑπενέγκων Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, θανεῖν οὐ παρητήσω· διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρων λῆξιν μετέβης, καὶ Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλη. Ἄνθραξ θείου Πνεύματος πυρί, ὁ ἱερὸς Γυμνάσιος, προσαναπτόμενος, ἐδείχθη καὶ τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέφλεξε, θαύμασι δὲ δροσίζει, φλεγομένους καύσει παθημάτων.

Θεοτοκίον

Μόνη γυναικῶν κυοφορεῖς, ὑπερφυῶς Πανάμωμε, πεῖραν μὴ γνοῦσα ἀνδρός, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· διὸ σε δοξάζομεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

Ὁ β' Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Πρεσβείαν ποιοῦ ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων Μάρτυς.

Ωδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πυρὶ τὸ τῆς πίστεως, ἐκπυρωθεὶς παναοίδιμε, γενναίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅθεν πόθῳ σου, τὴν ἄθλησιν τιμῶμεν, καὶ ὕμνοις γεραίρομεν, Μάρτυς Καλλίνικε.

Ῥωννύμενος ἔνδοξε, τῆς πανοπλίας τοῦ Πνεύματος, στερῶς ἐκαρτέρησας, ἀθλῶν τῷ Κτίστη σου, ὅθεν ἔστεψαι, ἐνδόξως γενναίφρων, δι' ὃ εὐφημοῦμέν σε, Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ἐλόμενος ἔνδοξε, σοῦ ἀνυμνῆσαι τὴν ἄθλησιν, αἰτοῦμαι δοθῆναί μοι, τὴν χάριν ἄνωθεν, τὴν τοῦ Πνεύματος, ὅπως ἂν ἐπαξίως, ὑμνῶν εὐφημήσω σε Μάρτυς Καλλίστρατε.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα τὸν Κύριον, ὁ Γαβριὴλ σοὶ προέφησε, Μαρία Πανάχραντε, ἐκ σοῦ τεχθῆναι βροτοῖς, ὡς εὐδόκησεν ὁ πάντων εὐεργέτης, καὶ Πλάστης Θεὸς ἡμῶν, ὃν μεγαλύνομεν.

Ωδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Μὴ ἐπιθύσας ὅλως γλυπτοῖς θεοῖς, καθαρὰ θυσία προσηνέχθης Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ τυθέντι, Μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλίστρατε.

Ἐστολισμένος χλαῖναν ἐξ ἱερῶν, βεβαμμένην Μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν

αίωνων, μάκαρ στεφηφόρος παρίστασαι.

Γεγυμνωμένος ὤφθη ὁ δυσμενής, σοῦ τὴν θείαν δόξαν, καὶ τῶν σὺν σοὶ ἀθλητῶν, ἐνδυσσαμένων ἐξ ὕψους, βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε.

Θεοτοκίον

Ἰκετηρίαν ποιήσον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, προσδοκωμένων κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Βαδίζων τὴν τρίβον Μαρτυρίου, Καλλίστρατε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον κατέβαλες, καὶ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρὰ Χριστοῦ κατέστυψαι, τὸ βασιλεύειν αἰώνια.

Ἐφάνη Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀστήρ φαεινότατος νυνί, λάμπων ὑπὲρ τὸν ἥλιον, φωτὶ καταστραπτόμενος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὁ Χριστομάρτυς Καλλίστρατος.

Ἰσχυὶ Σταυροῦ καθωπλισμένος, ἐχώρει βασάνους πρὸς δεινάς, καὶ καθελὼν τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, στεφθεὶς νῦν ἐπαγάλλεται, ἐν οὐρανοῖς ὁ ἀήττητος.

Θεοτοκίον.

Ἄνυμφευτε Νύμφη χαῖρε Κόρη, ἐκ σοῦ γὰρ τεχθεὶς ὁ Λυτρωτῆς, Παρθένον διεφύλαξε, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορον, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Δέσποινα, διὸ ὕμνοῦμεν τὸν Τόκον Σου.

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καλλιστράτου τοὺς ἄθλους ἀνευφημήσωμεν, Γυμνασίου τοὺς πόνους ὕμνολογήσωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς καρτερῶς πόθῳ ἀθλήσαντας, μακαρίσωμεν πιστοί, καὶ ἐκβοήσωμεν αὐτοῖς· Ὀπλῖται τῆς εὐσεβείας, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμὴν, εὐρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προστρέχομεν, καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποηθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Στρατηγὸς ὥσπερ ἄριστος, Μάρτυς τῷ διώκτη παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας πρὸς θείαν ζωὴν, αἰχμαλώτους πάλαι οὐς ἐκέκτητο.

Τῇ πλημμύρᾳ τῶν λόγων σου, ἤρδευσας καρδίας καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ αἰεζῶν, ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ὡς κριὸς σφαγιάζεται, ἔχων ὥσπερ ἄρνας προθυομένους αὐτοῦ, ὁ αἰόιδιμος Καλλίστρατος, τοὺς στερροὺς ὀπλίτας προθυμότατα.

Πιανθεὶς ὁ Γυμνάσιος, ἄμπελος καθάπερ Μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυρίου βότρυν ἤνθησε, εὐσεβείας οἶνον ἀποστάζοντα.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, Κόρη τὴν καρδίαν μου ἀποκάθαρσον, καὶ δοχεῖον ἀποτελέσον, κάθαρσον ἐνθέων ἐπιλάμψεων.

Ἔτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νικητῆς ἐδείχθης μάκαρ, τῷ Σταυρῷ ὠπλισάμενος, κατὰ τοῦ βελίαιρ, καὶ εἰδώλων πλάνης σκοτόμαιναν, φωτὶ τῷ θείῳ ἀστράπτων ἐξηφάνισας, Μάρτυς ἔνδοξε, τῶν ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Προσπαλαίων γενναιόφρων, τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, δεινὰς τιμωρίας, καὶ πικρὰς κακώσεις ὑπήνεγκας, ἀλλὰ Χριστοῦ τῇ δυνάμει τοῦτον ὤλεσας, ὅθεν δέδεξαι, παρὰ Χριστοῦ στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Χριστοῦ μου στρατιώτης, ἀριστεὺς ὁ Καλλίστρατος, ἐν βυθῷ θαλάσσης, ὑπὸ τῶν ἀπίστων πεδούμενος, ῥιφθεὶς ἐξῆλθε δοξάζων τὸν δοξάζοντα, τοῦτον θαύμασιν, ὑπερφυῶς καὶ δυνάμεσιν. Ἴσχνον καὶ ἀχλὺν καὶ σκότος, τῶν εἰδώλων ἐσκέδασεν, ὡς ἀστὴρ ἐκλάμπων, μέσῳ τῶν ἀπίστων τῆς πίστεως, φωτὶ τῷ θείῳ αὐγάζων ὡσπερ ἥλιος, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Υἱὸς καὶ Λόγος, τῷ Πατρὶ ὁ Συνάναρχος, Παναγία Κόρη, ὤκησεν ἐν σοὶ ὁ ἀχώρητος, σοῦ ἐξ αἱμάτων τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ὁ παντέλειος, καὶ σὲ Παρθένον ἐφύλαξεν.

Ωδή ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὁλοκαρδίως Μάρτυς, ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἤθλησας καὶ τὸ κράτος, ὤλεσας ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον.

Στρατολογίας θείας, ἀναφανεὶς κορυφαῖος Καλλίστρατε, στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυς ἠριθμήθης γηθόμενος.

Λελαμπρυσμένος δόξῃ, μαρτυρικῆς ἀγλαΐας Γυμνάσιε, χαίρων νῦν μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν Ἀγγέλων λαμπρότητας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολὴ ἐδείχθης, δικαιοσύνης Ἡλίου Πανάμωμε, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, τοὺς εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἕμνοῦντες κροτήσωμεν, Μάρτυρα τὸν ὑπέρλαμπρον, πάντας τοὺς πιστοὺς φωταγωγοῦντα, τῷ μαρτυρίου φωτὶ λαμπόμενος, ὅθεν οἶα θεῖος ἀριστεύς, στέφος ἀνεδύσατο, πρὸς Χριστοῦ ὁ μακάριος.

Ἕμνοῦμεν τοὺς ἄθλους σου, καὶ τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου, οὓς γενναιοφρόνως μάκαρ ἔτλης, Μαρτύρων κλέος φαιδρὸν φαιδρὸν ἀγλαΐσμα, χαίροις τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, Θεὸν Παντοκράτορα, Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Πεπτώκασι δαίμονες, μὴ φέροντες στερβρότητα, ἦνπερ κατεδείκνυον ἀθλοῦντες, οἱ στρατιώται

Χριστοῦ καὶ μάρτυρες, ὄπλῳ δυναμούμενοι Σταυροῦ, καὶ περιφραττόμενοι, τῆ ἰσχυί τῆς πίστεως,

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκε, φῶς ἐκ φωτὸς ἀνέσπερον, Λόγος ὁ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, σάρκα βροτεῖαν, ἐκ σοῦ λαβόμενος, καὶ πάντας κατηύγασε φωτί, θείας ἐπιγνώσεως, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ἠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λεόντων μύλας σοφέ, τῶν ἀοράτων συνέθλασας, καὶ βρῶμα τοῦ δυσμενοῦς, τοὺς πάλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα ἔδειξας, καὶ τρυφῆς ἀύλου, κοινωνοὺς Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ἠραίως περὶ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον ποιούμενος, θεοῖς ἀψύχοις τοὺς πρὶν, ἀθλίως προσέχοντας, ἐνθέους ἀπέδειξας, σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε Καλλίστρατε.

Κυρίῳ τοὺς ἑαυτῶν, ἀυχένας κλίναντες Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγὴν, καὶ θύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ τὴν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε.

Θεοτοκίον

Ἁγίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἁγία Μήτηρ Θεοῦ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπάλλαξον, ἵνα σε δοξάζω, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἔτερος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ῥωννύμενος, καὶ σθενούμενος σθένει τοῦ Πνεύματος, ὁ γενναῖος, τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς καὶ στερρότατος, ὡς στερρόδος ἀδάμας, ἐκαρτέρει ἀθλῶν γενναϊότατα.

Συνέδραμε, τῶν ἀλόγων ἢ φύσις τῷ Μάρτυρι, αἰδουμένη, τὸ σεπτὸν τοῦ βαπτίσματος ἔνδυμα, καὶ βυθοῦ θαλάσσης, διεσώσατο σῶον ἀπήμαντον.

Ἠραΐσας, τὴν στολὴν Χριστομάρτυς Καλλίστρατε, ὧ Μαρτύρων, καλλονὴ τοῦ Χριστοῦ παμμακάριστε, πορφυρίδι βάψας, σῶν αἱμάτων, δι' ὃ ἐστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νενύμφευσαι, τὸν Χριστὸν ὃν τεκοῦσα διέμεινας, ὡς πρὸ τόκου, ἀληθῶς Θεοτόκε ἀπείρανδρε, Παναγία Κόρη, ὃν ὑμνοῦντές σε πόθῳ δοξάζομεν.

Κοντάκιον Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡσπερ ἄστρον μέγιστον, ἔλαμψας κόσμῳ, τὰς ἀκτῖνας ἅπασι, τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κράζουσι· Χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Ὁ Οἶκος

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητὴν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων, καὶ μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ, ἄσμασιν ἐν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοὶ χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαίσματα καὶ τὰς ἀριστείας, τοὺς πόνους, οὓς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, αἰτούμενοι τυχεῖν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνονος ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ἔνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν κραζόντων· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλίστρατου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων μθ' Μαρτύρων.

Στίχοι

Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος ἀχένα ξίφει,
Στρατῶ συνήφθη καλλινίκων Μαρτύρων.

Εἰς τοὺς ἁγίους μθ' Μάρτυρας

Δεκάς τετραπλῆ Μαρτύρων σὺν ἑννάδι,
Διὰ ξίφους ἄθλησιν ἄθλεῖ τιμίαν.

Εἰκάδι ἑβδομάτη Καλλίστρατος ἔνθεν ἀέρθη.

Οὗτος ὁ Ἅγιος κατήγετο ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Καρχηδονίων, τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ εὐρισκομένης, συναριθμούμενος εἰς τὸ στρατιωτικὸν τάγμα, τὸ καλούμενον τῶν Καλανδῶν, ἐν ἔτει 288.

Πορευόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην μεθ' ὅλου τοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος, μόνος αὐτὸς ἔλαμπε μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπίστων στρατιωτῶν, διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ ὁ ἄσπῆρ λάμπει ἐν μέσῳ τῆς σκοτεινῆς καὶ ἀσελήνου νυκτός. Ἀπὸ τῶν προγόνων του γὰρ ἦτο πεφωτισμένος εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὁ μακάριος. Διότι, ὁ ἐκ πατρὸς πάππος του, πορευθεὶς εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτε ἦτον ἐπὶ γῆς ὁ Κύριος, καὶ θεωρήσας μὲ τοὺς ἰδίους του ὀφθαλμοὺς τὰ θαυμάσια ἅπερ ἐποίει, ἐπίστευσεν. Ὅθεν, ἐπιστρέψας εἰς τὸν οἶκόν του, ἔδωκεν εἰς ὅλους τοὺς συγγενεῖς του τὴν καλὴν ταύτην πραγματείαν καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς θεογνωσίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Καλλίστρατος ἐφανερώθη εἰς τοὺς συστρατιώτας του, ὅτι ἦτο χριστιανός, διαβάλλεται πρὸς τὸν Περσεντῖνον τὸν Στρατηλάτην, ὅτε ὁ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς οἱ βασιλεῖς ἐφέροντο μανικῶς κατὰ τῶν χριστιανῶν.

Παρασταθεὶς λοιπὸν ἔμπροσθεν τοῦ Περσεντίνου, καὶ ἐρωτηθεὶς, ὁμολογεῖ παρῤῥησίᾳ τὴν εἰς Χριστὸν εὐσέβειαν. Ὅθεν ἐξαπλωθεὶς κατὰ γῆς, τόσον ἄσπλαγχνα ἐδάρη ὁ τρισόλβιος, ὥστε ἔτρεχε τὸ αἷμά του ποταμηδόν. Ἐπειτα, σύρεται ὑπτίως ἐπάνω εἰς λεπτὰ τεμάχια τούβλων, καὶ κατεξεσχίζεται τὰς πρότερον πληγωθείσας σάρκας του. Εἶτα, ποτίζεται διὰ χωνίου τὸ ὕδωρ μιᾶς ὀλοκλήρου λεκάνης, καὶ φουσκώνεται ὡς ἄσκιον. Μετὰ ταῦτα, τίθεται μέσα εἰς ἕνα σάκκον, καὶ ῥίπτεται εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης, θεωροῦντος καὶ τοῦ Στρατηλάτου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ σάκκος ἐσχίσθη κατὰ θεῖαν δύναμιν, διὰ τοῦτο ὁ Ἅγιος ἐφέρθη ὑπὸ δύο δελφίνων ὑγιῆς ἕξω εἰς τὴν παραλίαν. Τότε, οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες στρατιῶται, τεσσαράκοντα ἑννέα τὸν ἀριθμὸν, βλέποντες τὸ τοιοῦτον θαυμάσιον, ἐπίστευσαν, καὶ προσφέρονται εἰς τὸν Χριστὸν διὰ μέσου τοῦ Ἁγίου. Ὅθεν ὅλοι αὐτοὶ δέρονται, καὶ συντρίβονται τὰ μέλη των. Ἐπειτα ῥίπτονται εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἐκεῖ διδάσκονται ἀπὸ τὸν Ἅγιον Καλλίστρατον τὰ δόγματα τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας, καὶ τὰ περὶ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως, καὶ περὶ ἄλλων ἀξίων μαθήσεως. Καὶ πρὸς τούτοις παρακινουῦνται ἀπὸ αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ὑπομείνωσιν ἀνδρείως τὸ μαρτύριον.

Μετὰ δὲ μίαν ἡμέραν παρασταθέντες πρὸς τὸν Στρατηλάτην, καὶ ἀποδειχθέντες πλέον ἄφοβοι ἢ πρότερον, δέρονται πάλιν, εἶτα, δεθέντες τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ῥίπτονται μέσα εἰς τὴν ἐκεῖ εὐρισκομένην κολυμβήθραν, ἧτις ὠνομάζετο Ὠκεανός. Ὁ δὲ Ἅγιος Καλλίστρατος προσηυχήθη νὰ

γίνη βάπτισμα εἰς αὐτοὺς ἢ κολυμβήθραν ἐκείνη. Καὶ εὐθὺς ἐλύθησαν τὰ δεσμά, καὶ ἐξῆλθον οἱ Ἅγιοι ἀπὸ τοῦ ἀγιάσματος τῆς κολυμβήθρας ἐνδεδυμένοι στολᾶς λαμπράς. Ὁ δὲ Μάρτυς Καλλίστρατος ἐφάνη φορῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἕνα εὐπρεπέστατον στέφανον. Ἦκουσε δὲ καὶ θείαν φωνήν, ἣτις παρεθάρυνεν αὐτόν. Ἐκ δὲ τῆς φωνῆς τὸ ἐκεῖ πλησίον εὕρισκόμενον εἶδωλον ἔπεσε κατὰ γῆς, καὶ διελύθη εἰς κονιορτόν. Διὰ τούτου δὲ τοῦ θαύματος πιστεύουσιν εἰς τὸν Χριστὸν ἄλλοι ἑκατὸν τριακονταπέντε στρατιῶται. Φυλακωθέντων δὲ πάλιν τῶν τεσσαρακονταενέα στρατιωτῶν ὁμοῦ μὲ τὸν Καλλίστρατον, ἐφοβήθη ὁ Στρατηλάτης, μήπως κάμωσι καὶ ἄλλα θαυμάσια, καὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλοι πολλοί, διὰ τοῦτο ἔπεμψε τὴν νύκτα καὶ κατέκοψεν εἰς λεπτὰ τεμάχια τὰ σώματα τῶν Ἁγίων. Τούτων δὲ τὰ ἱερὰ λείψανα κηδεύσαντες ἐντίμως καὶ εὐλαβῶς, οἱ πιστεύσαντες ἑκατὸν τριακονταπέντε στρατιῶται, ἔκτισαν εἰς αὐτοὺς καὶ ναὸν ὠραιότατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐπιχάρως.

Στίχοι

Εὐτολμος Ἐπίχαρις ἦν πρὸς τὸ ξίφος,
Συλλήπτορα πλουτοῦσα τὴν θείαν χάριν.

Αὕτη ἡ Ἁγία ἦτον ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 298, συνελήφθη δὲ ὡς χριστιανὴ ἀπὸ τὸν ἑπαρχὸν Καισάριον, καὶ ὁμολογήσασα παρῤῥησίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, κρεμᾶται καὶ ξέεται. Ἐπειτα, συνέτριψαν τὰ μέλη της μὲ σφαῖραν μολύβδινην τέσσαρες στρατιῶται. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἁγία προσευχήθη, διὰ τοῦτο ἦλθον Ἄγγελοι καὶ ἐθανάτωσαν τοὺς παιδεύοντας αὐτὴν τέσσαρας στρατιώτας. Τελευταῖον, καταδικάζεται ἡ Ἁγία νὰ ἀποκεφαλισθῇ. Ὄθεν, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐστάθη ἐπάνω εἰς μίαν πέτραν, εὐθὺς ἡ πέτρα ἀνέβλυσεν ὕδωρ. Αποκεφαλισθεῖσα δέ, παρέδωκε τὴν ἁγίαν ψυχὴν της εἰς χεῖρας Θεοῦ, καὶ ἔλαβε τοῦ Μαρτυρίου τὸν στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέος Ῥύακος.

Στίχοι:

Τὸν Ἰγνάτιον λαμβάνει Μονὴ Πόλου,
Μονῆς προεξάρξαντα, ὡς Θεῶ φίλον.

Οὗτος ἦτον ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐπαρχίας τῶν Καππαδοκῶν, κατὰ τοὺς χρόνους Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ καὶ Ἰωάννου τοῦ Τσιμισκῆ, ἐν ἔτει 963 μ. Χ. Ἐκ νεαρᾶς δὲ ἡλικίας ἀφιερῶθεις εἰς τὸν Θεὸν ὡς ἄλλος Σαμουήλ, ὑπῆγεν εἰς τὸ Μοναστήριον τὸ καλούμενον τοῦ Βαθέος Ῥύακος, καὶ ἔμαθεν ὅλην τὴν ἀσκητικὴν ἀκρίβειαν ἀπὸ τὸν Ὁσιον Βασίλειον, τὸν Ἡγούμενον καὶ κτίτορα τῆς Μονῆς ταύτης. Ἐπειδὴ δὲ ἔφθασεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀρετῆς, διὰ τοῦτο χειροτονεῖται βαθμηδὸν Ἀναγνώστης, Ὑποδιάκονος, Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος. Ἐπειτα προβάλλεται καὶ Ἡγούμενος τοῦ Μοναστηρίου τούτου. Ὄθεν διὰ τῆς καλῆς του διοικήσεως, ἠύξησε τὸ Μοναστήριον καὶ ἐπλήθυνεν αὐτὸ τόσο εἰς τὰ εἰσοδήματα, ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς βελτιώσεις. Ἐκτίσε γὰρ ναοὺς διαφόρους, τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ, τοῦ Θεόπτου Ἡλίου καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς ἕνα ἀγρὸν τοῦ Μοναστηρίου. Ἐκτίσε δὲ καὶ περιτείχισμα διὰ τὰς ἐκεῖσε εὕρισκομένας καλογραίας, δυνατὸν καὶ ὠραιότατον. Οὗτος ὁ Ὁσιος ἠλεγξε καὶ κατήσχυε μὲ παρῤῥησίαν καὶ γενναιότητα τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ὁποίους διώρισεν ὁ τότε τύραννος ὀνόματι Σκληρός. Ὅτε δὲ ἐσηκώθη ἀπὸ τοῦ μέσου ὁ Σκληρὸς οὗτος, τότε ὑπῆγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Ὁσιος, ἔνθα κατασκευάσας ἱερὰ κειμήλια, καὶ ἕν σίγγον, ἦτοι σημεῖον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁμοίως καὶ ἕν περιηργυρωμένον Εὐαγγέλιον, ἔπεμψε αὐτὰ ὅλα εἰς τὸ Μοναστήριόν του. Φθάσας δὲ εἰς τὸ Ἀμόριον, ἐτελείωσε τὴν παροῦσαν ζωὴν· ὅθεν καὶ θάπτεται ἐκεῖ εἰς ἕνα σεβάσμιον οἶκον. Ἀφ' οὗ δὲ παρῆλθεν ἕν

ἔτος, ἠθέλησαν οἱ Πατέρες τοῦ Μοναστηρίου νὰ κάμωσιν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου του. Καὶ ἀνοίξαντες τὸν τάφον, εὗρον τὸ λείψανόν του σῶον καὶ ὀλόκληρον, καὶ γεμᾶτον ἀπὸ πνευματικὴν εὐωδίαν. Τοῦτο δὲ φέροντες εἰς τὸ Μοναστήριον, ἀπεθησαύρισαν εἰς τὸν νάρθηκα τοῦ θείου ναοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, καὶ Ζήνωνος.
Στίχοι:

Ὁ κλῆσιν ἀρχῶν Ἰωάννου καὶ Μάρκου,
ἀποστολῆς ἦν ἐν διαπρέπων δρόμοις.
Ἄριστος Ἀρισταρχος ἐν μύσταις Λόγου,
ἄρξας ἄριστα καὶ ξένον ζήσας βίον.
Ζήνων Θεοῦ τὸν ζῶντα κηρύττων Λόγον,
Πλείστους ἀνεζώωσε νεκροὺς τῇ πλάνῃ.

Μάρκος ὁ Ἀπόστολος, ὅστις καὶ Ἰωάννης ὀνομάζεται, καὶ τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων λέγων· Συνιδῶν τε ὁ Πέτρος, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου (ιβ', 12). Οὗτος, χειροτονηθεὶς ἀπὸ τοῦ Ἀποστόλου ἐπίσκοπος τῆς Βύβλου, ἐφάνη δόκιμος ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου. τόσον δὲ ἦτο φίλος καὶ οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ ὁ μακάριος, ὥστε ἡ σκιὰ μόνον τοῦ ἱεροῦ σώματός του ἐθεράπευε τὰς ἀρρώστιας τῶν ἀσθενῶν.

Ὁ δὲ Ἀρισταρχος ἦτον εἰς ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων. Τὸν ὁποῖον ἐνθυμεῖται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τόσον ἐν τῇ πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῇ λέγων· Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρισταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου (δ', 10)· ὅσον καὶ ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα, λέγων· Ἀσπάζονται σε Μάρκος, Ἀρισταρχος, οἱ συνεργοί μου (α', 23). Οὗτος λοιπὸν ἐφάνη ἄλλος δεύτερος Ἰωάννης Βαπτιστῆς κατὰ τὴν τροφήν. Καθότι καὶ αὐτὸς ἔτρωγεν, ὡς ἐκεῖνος, μόνον ἀκρίδας, ἦτοι ἄκρας τῶν δένδρων καὶ ἀκρόδρυα καὶ μέλι, χόρτον δηλαδὴ τὸ καλούμενον μελέαγρον, ἢ κατὰ ἄλλους μέλι ἄγριον, καὶ καθότι καὶ αὐτὸς ἦτον ἐνδεδυμένος φόρεμα δερμάτινον. Ἐγίνε δὲ οὗτος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς ἐν Συρίᾳ, καὶ ὅλους τοὺς ἐκεῖ εὕρισκομένους ἀπίστους ἐπέστρεψεν εἰς τὴν τῆς ἀληθείας καὶ εὐσεβείας ἐπίγνωσιν.

Ὁ δὲ Ζήνων οὗτος, εἶναι ὁ ἴδιος νομικὸς ἐκεῖνος Ζηνᾶς, περὶ τοῦ ὁποίου γράφει ὁ μακάριος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τίτον Ἐπιστολῇ, λέγων· Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον (γ', 13). Ἐπίσκοπος δὲ γενόμενος οὗτος ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου τῆς Διοσπόλεως τῆς Λαοδικείας, ἔγινεν οἰκητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ πολλοὺς ἠλευθέρωσεν ἐκ τῆς πλάνης τῆς εἰδωλολατρείας.

Οὗτοι λοιπὸν καὶ οἱ τρεῖς Ἀπόστολοι, καλῶς καὶ θεαρέστως ποιμάναντες τὰ ἰδικὰ των ποιμνία, καὶ πολλαπλασιάσαντες τὸ παρὰ Θεοῦ δοθὲν εἰς αὐτοὺς τάλαντον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν, ἵνα ἀπολαύσωσι τὴν Αὐτοῦ χαρὰν καὶ μακαριότητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος ἐπισκόπου, καὶ Φουρτουιανοῦ.

Στίχοι:

Χριστὸν φιλῶν φιλοῦντα Φιλήμον θύτης,
Φουρτουιανῶ συναθλεῖ φιλουμένω

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Γαϊανὴ τὰ νῶτα φλεχθεῖσα τελειοῦται.

Στίχοι:

Γαϊανὴ φλεχθῆναι τὰ νῶτα δίδου,
Ὡς ἂν φλογίνης ῥομφαίας νῶτα φύγης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαπέντε Μαρτύρων, οἵτινες ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες τοῦ πλοίου πυρποληθέντος, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπεπνίγησαν.

Στίχοι:

Ὁ τριπλοπεντάριθμος ἀθλητῶν στόλος,
Καὶ πυθμένος κατῆρε μέχρι ποντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀκυλίνα, ῥάβδοις συνθλασθεῖσα τελειοῦται.

Στίχοι:

Τὴν φύσιν οὔσα θῆλυ ἡ Ἀκυλίνα,
ἄνῆρ ἐδείχθη γεννάδας πρὸς βασάνους.
Αὕτη ἡ Ἁγία Κόρη καὶ Παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἦτον ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐκ χωρίου καλούμενον Ζακλιβέρι, κείμενον ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρδαμερίου, γεννηθεῖσα ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς. τὸ δὲ μαρτύριον αὐτῆς συνέβη ὑπὸ τοιαύτην περίστασιν: Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ὁ πατήρ τῆς Ἁγίας ἐμάλωσε μὲ ἓνα Τοῦρκον γείτονά του, καὶ κτυπήσας αὐτὸν, τὸν ἐφόνευσεν. Ὅθεν, τὸν συνέλαβον οἱ ἐξουσιασταὶ τοῦ τόπου, καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν Πασᾶν τῆς Θεσσαλονίκης, διὰ νὰ τὸν θανατώσῃ. Αὐτὸς δέ, φοβηθεὶς τὸν θάνατον, καὶ θέλων νὰ ἀπαλλαγῇ ἐτούρκισε. Ἦτον δὲ τότε ἡ Ἁγία Ἀκυλίνα βρέφος θηλάζον τὸ μητρικὸν γάλα. Ἀφ' οὗ δὲ παρῆλθε καιρὸς ἱκανός, οἱ Τοῦρκοι ἔλεγαν εἰς τὸν πατέρα της διὰ νὰ τουρκεύσῃ καὶ τὴν θυγατέρα του. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη: Μὴ σὰς μέλη διὰ τὴν θυγατέρα μου· αὐτὴ εἶναι εἰς τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν, καὶ ὅταν θελήσω τὴν τουρκίζω. Ἡ δὲ μήτηρ τῆς Ἁγίας, μείνασα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔλειπεν καθ' ἐκάστην ὥραν διδάσκουσα τὴν κόρην της νὰ στέκεται στερεὰ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀρνηθῇ. Ὅταν δὲ ἔφθασεν ἡ κόρη εἰς ἡλικίαν ἐτῶν δεκαοχτώ, πάλιν οἱ Τοῦρκοι τοῦ ἔλεγαν τὰ ὅμοια. Ὁ δέ, κράζων τὴν Ἀκυλίνα τῆς λέγει: Ἴδου τέκνον μου, ὅπου οἱ ἄλλοι Τοῦρκοι μοι λέγουν καθ' ἐκάστην ἡμέραν νὰ τουρκεύσῃς· ὅθεν, πρῶτον καὶ τελευταῖον ἐσὺ θὰ τουρκεύσῃς, μόνον κάμε τὸ μίαν ἡμέραν πρότερον, διὰ νὰ μὴ μ' ἐνοχλοῦν οἱ Τοῦρκοι. Ἡ δὲ Ἁγία, φλεγομένη ἀπὸ τὸν τοῦ Χριστοῦ διάπυρον ἔρωτα, μὲ μεγάλην γενναιότητα τοῦ ἀπεκρίθη: Μήπως εἶμαι ἐγὼ ὀλιγόπιστος ὡς καὶ σὺ νὰ ἀρνηθῶ τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν μου, ὁ ὁποῖος ὑπέμεινε δι' ὑμᾶς σταυρὸν καὶ θάνατον; Μὴ μοι γένοιτο τοῦτο ποτέ· ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος νὰ ὑπομείνω ὅποιαν δήποτε βάσανον, ἀκόμη καὶ θάνατον διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μου.

Τότε, ὁ πατήρ της, βλέπων τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης της ὑπῆγεν εἰς τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς λέγει: Ἐγὼ μὲν δὲν ἐδυνήθην νὰ καταπέισω τὴν θυγατέρα μου εἰς τὸ νὰ τουρκίση· ἐσεῖς δὲ, ὅ,τι θέλετε κάμετε εἰς αὐτήν. Τοῦτο ἀκούσαντες ἐκεῖνοι ἐταράχθησαν, καὶ παρευθὺς στέλνουν ἀνθρώπους τοῦ κριτηρίου, διὰ νὰ φέρουν τὴν Μάρτυρα. Ἡ δὲ εὐλογημένη Μήτηρ τῆς Ἁγίας, ἰδοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους Τούρκους, παραλαβοῦσα τὴν κόρην της λέγει πρὸς αὐτήν τὴν τελευταίαν ταύτην παραγγελίαν: Ἴδου τέκνον μου παμφίλτατον, καὶ γλυκυτάτη θυγατερ Ἀκυλίνα· ἰδοὺ σπλάγχνον μου, ἔφθασεν ἡ ὥρα ἐκείνη, διὰ τὴν ὅποιαν πάντοτε σὲ ἐνουθέτου. Ποίησον λοιπὸν ὡς τέκνον ὑπακοῆς, καὶ ὑπάκουσον εἰς τὰς νοουθεσίας μου, καὶ στάσου ἀνδρεία εἰς τὰ βάσανα ὅπου ἔχεις νὰ πάθῃς, καὶ μὴ ἀρνηθῆς τὸν Χριστόν. Ἡ δέ, παρομοίως μετὰ δακρύων ἀπεκρίθη: Μὴ φοβοῦ Μῆτέρ μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸν σκοπὸν ἔχω, καὶ ὁ Θεὸς ἔστω βοηθός μου, καὶ εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ οὕτω ἀπεχαιρετίσθησαν μεταξύ τῶν θρηνοῦσαι καὶ δακρῶσαι. Οἱ δὲ ὑπηρεταί, δέσαντες τὴν Μάρτυρα τὴν ὑπῆγαν εἰς τὸ κριτήριον, παρηκολούθει δὲ καὶ ἡ φιλόστοργος μήτηρ τὴν φιλτάτην θυγατέρα, καθὼς ἀκολουθεῖ ἡ προβατίνα τὴν ἀμνάδα της, ἀπαγομένην εἰς τὸν τόπον τῆς σφαγῆς. Ἐπειδὴ τὰ μητρικὰ σπλάγχνα δὲν τὴν ἄφηναν νὰ χωρισθῇ, ἀλλ' οἱ ὑπηρεταί τῆς ἐξουσίας, τὴν μὲν μητέρα της ἀπέκλεισαν ἔξω τοῦ προαυλίου, τὴν δὲ Ἀκυλίνα ἐδέχθησαν ἔνδον, καὶ τὴν παρουσίασαν πρὸς τὸν Κριτὴν, ὁ ὁποῖος τῆς λέγει: Μωρὴ, γίνεσαι Τούρκα; Ἡ Ἁγία ἀπεκρίθη: Ὅχι, δὲν γίνομαι. Μὴ γένοιτο ποτέ νὰ ἀρνηθῶ τὴν

πίστιν μου, καὶ τὸν Δεσπότην μου Χριστόν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κριτὴς ἐθυμώθη, καὶ ἔβαλε καὶ ἐξέδυσαν τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν ἀφῆκαν νόνον μετὰ τὸ ὑποκάμισον, καὶ εἶτα δέσαντες αὐτὴν εἰς ἓνα στῦλον τὴν ἐρράβδισαν δύο ὑπηρέται ἐπὶ ὥραν πολλήν. Ἄλλ' ἢ Μάρτυς, ὑπέμεινεν ἀνδρείοτατα ταύτην τὴν βάσανον. Μετὰ ταῦτα, ὁ Κριτὴς καὶ ἄλλοι Τούρκοι, φέροντες τὴν Μάρτυρα ἔμπροσθέν των, ἤρχισαν νὰ τὴν κολακεύουν, καὶ νὰ τῆς ὑπόσχωνται ταξίματα πολλά, καὶ δωρήματα, μόνον νὰ ἀρνηθῆ τὴν πίστιν τῆς. Ἄλλ' ἢ τοῦ Χριστοῦ νύμφη, ἐγκάρδιον ἔχουσα τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν νοητὸν Νυμφίον τῆς Χριστόν, ὡς οὐδὲν ταῦτα ἐλογίζετο. Καὶ ἐπειδὴ, εἰς μεγιστὰν πλούσιος θρασύτατος πάντων τῆς εἶπε: Τούρκισε Ἀκυλίνα, καὶ ἐγὼ νὰ σὲ κάμω νύμφη εἰς τὸν υἱόν μου· ἢ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, μετὰ τὸλμης ἀνεικάστου τοῦ ἀπεκρίθη: Ὁ διάβολος νὰ ἐπάρη καὶ σέ, καὶ τὸν υἱόν σου. Τοῦτο δὲ καθὼς ἤκουσαν ἐκεῖνοι ἀναψαν ἀπὸ τὸν θυμόν, καὶ δῆσαντες πάλιν τὴν Ἁγίαν ὡς πρότερον, τὴν ἐρράβδισαν ἐπὶ ὥραν πολλήν. Ἐπειτα, λύσαντες αὐτὴν, πάλιν τὴν ἐξετάζουσιν ἐκ τρίτου. Καὶ λέγει πρὸς αὐτὴν ὁ Κριτὴς: Δὲν ἐντρέπεσαι μωρὴ νὰ δέρεσαι γυμνὴ ἔμπροσθεν εἰς τόσους ἄνδρας; Ἡ τούρκισε, ἢ ἔχω νὰ συντριψῶ τὰ κόκκαλά σου ἔν πρὸς ἔν. Ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα, τοῦ λέγει: Καὶ τί ὠρέχθην, ἀπὸ τὴν πίστιν σας νὰ ἀρνηθῶ ἐγὼ τὸν Χριστόν μου, ἢ ἀπὸ ποῖα θαύματα τῆς πίστεώς σας νὰ πιστεύσω; Οἱ ὅποιοι βρωμεῖτε ἀκόμη ζῶντες.

Ταῦτα λοιπὸν ἀκούσαντες, κατησχύνθησαν ὅλοι καὶ κατεντροπιάσθησαν. Τί γὰρ ἄλλο εἶχον νὰ κάμωσιν, ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τῆς φαεινοτάτης τῶν λόγων ἀληθείας; Ὀργισθέντες λοιπὸν ἐρράβδισαν ἐκ τρίτου τὴν Ἁγίαν, τόσον ἀσπλάγχως, ὥστε τὴν ἀφῆκαν ὡς νεκράν. Ἡ δὲ γῆ ἐκοκκίνισεν ἀπὸ τὰ αἵματα, καὶ αἱ σάρκες τῆς ἔπιπτον χαμαί. Ὑστερον δέ, λύσαντες τὴν Μάρτυρα, τὴν ἐφόρτωσαν εἰς ἓνα Χριστιανὸν παρόντα ἐκεῖ, καὶ τὴν ὑπῆγαν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς τῆς· ἢ ὅποια περιχυθεῖσα εἰς τὴν θυγατέρα τῆς, εὕρισκομένην εἰς τὰς ἐσχάτας ἀναπνοάς, λέγει: Τί ἔκαμες, τέκνον μου. Ἡ δὲ Μάρτυς, μόλις καὶ μετὰ βίας ἐλθοῦσα εἰς ἑαυτήν, καὶ ἀνοίξασα τοὺς ὀφθαλμούς τῆς, καὶ τὴν μητέρα ἰδοῦσα, τῆς εἶπε: Καὶ τί ἄλλο ἤθελα νὰ κάμω, ὦ μητὲρ μου! πάρεξ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μοὶ παρήγγειλας; Ἴδου, κατὰ τὴν συμφωνίαν ὅπου εἴχαμεν, ἐφύλαξα τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεώς μου. καὶ ἡ μήτηρ τῆς, ὑψώσασα τὰς χεῖρας καὶ τοὺς ὀφθαλμούς τῆς εἰς τὸν οὐρανόν, ἐδόξασε τὸν Θεόν. Συνομιλοῦσα δὲ ἡ Μάρτυς μετὰ τῆς μητρὸς τῆς, παρέδωκεν τὴν ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔλεβε τοῦ Μαρτυρίου τὸ στέφανον. Τὸ δὲ πάντιμον καὶ ἅγιον λείψανόν τῆς εὐωδίασε παρευθὺς εὐωδίαν θαυμασιωτάτην καὶ τόσην πολλήν, ὥστε ὅλαι αἱ ὁδοί, ὅθεν διέβαινον μετὰ τοῦ μαρτυρικοῦ λειψάνου πρὸς κηδεῖαν καὶ ἐνταφιασμὸν εὐωδίαζον. Τὴν δὲε νύκτα, κατέβη φῶς οὐρανόθεν καὶ ἔλαμπεν ἐπάνω εἰς τὸν τάφον τῆς Μάρτυρος, ὡς ἄστρον λαμπρότατον. Καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ τὸ εἶδον ἐδόξασαν τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαββατίου τοῦ ἐν Σολοβέντσκῃ τοῦ Ῥώσσου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ἡ δὲ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς ὡς χρυσίον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, καὶ νῦν ἐναπετέθης, θησαυροῖς θείοις Ἐνδοξε· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λιπανθεὶς τοῖς βασάνοις, ξίφος ὠφθης παμμάκαρ, οὐρανοχάλκευτον, συγκόπτων ἀοράτων, τὰς φάλαγγας δαιμόνων, καὶ κραυγάζων Καλλίστρατε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυρὸς ἀπεφάνθης, κατὰ τῆς ἀσεβείας, Μάρτυς Καλλίστρατε, ἰσχύϊ τῆς Τριάδος, ἧς νῦν ταῖς λαμπηδόσιν, ἐκβοᾷς φωτιζόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταθηρᾷ διανοίᾳ, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, Μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πᾶσιν ὁμοζήλοις, ἐτύθης ἀναμέλπων, εὐχαρίστως θεόπνευστε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεοχαρίτωτε, ἰκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Δυναμούμενος δυνάμει τοῦ Πνεύματος, κάραν συνέτριψας τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ἀθλήσας στερρότατα, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ δεδόξασαι ἀκτίσι πυρσευόμενος, τοῦ φωτὸς τοῦ ἀπροσίτου.

Ὅλος ὄλω, τῷ φωτὶ καταστραπτόμενος, τῷ θείῳ ἔνδοξε, καταλαμπρύνεις ψυχάς, τῶν πίστει τιμώντων σου τὴν θείαν ἄθλησιν, καὶ βοώντων σοι· Μάρτυς Χριστοῦ Καλλίστρατε, σοὺς ἰκέτας περιφρούρει.

Ἵδατά σε τῆς θαλάσσης ὑπεδέξαντο, θεομακάριστε, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, ἀνδρείως κηρύττοντα αὐτοῦ τὸ ὄνομα, καὶ κραυγάζοντα· μόνος Θεὸς καὶ Κύριος, ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λυμαινόμενον ἀνθρώπων γένος Δέσποινα, δράκοντα τύραννον, ὁμολογία στερρόῃ, εἰς τέλος ἠφάνισε καὶ κατετρόπωσεν, ὁ πανάριστος, Μάρτυς Χριστοῦ Καλλίστρατος, τῶν Μαρτύρων ἡ τερπνότης.

Ἠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες

Ῥιζοτομήσας τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, τοῦ Παραδείσου ἐδείχθης, Μάρτυς φυτὸν ὠραιότατον, εὐσεβείας προσφέρον, καρποὺς θεία χάριτι.

Ἀποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιθήσει τελεία, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ νικήσας νομίμως, ἐστέφθης Καλλίστρατε.

Τὸν σὸν ναὸν ἰατρεῖον κεκτημένοι, οἱ εὐσεβῶς προσιόντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, εὐφημοῦντες σε πίστει, Γυμνάσιε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀνωτέρα ἀπάντων τῶν ποιημάτων, Θεοχαρίτωτε Κόρη, τὸν λογισμὸν μου ἀνώτερον, τῶν τοῦ πλάνου σκανδάλων, Πανάμωμε ποιήσον.

Ἄτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡ τῶν σῶν λαμπρῶν ἀγωνισμάτων! Μαρτύρων Χριστοῦ μου ἀκροθίνιον, οἷς στερρόως ἐνήθλησας, ὑπὲρ τοῦ Δεσπότη σου, καὶ Ποιοτοῦ τῆς κτίσεως, Μάρτυς Καλλίστρατε, διό σε οἱ πιστοὶ εὐφημοῦμεν, πόθῳ ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου τὴν θείαν.

Νάμα ζωφόρον σοι ἐδείχθη, θαλάσσης ὁ ἄπειρος βυθός, καὶ γέφυρα μετάγουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, ἡ ἐκτομὴ τῆς κάρας σου, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις μετὰ τῶν Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέγας Ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης, ὡς πρόβατον μέσω τῶν ἐχθρῶν, Χριστὸν κηρύττων ἔνδοξε, Θεὸν καὶ μόνον Κύριον, καὶ Ποιητὴν τῆς κτίσεως, Δημιουργὸν τοῦ παντός, διὸ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐπαξίως, στέφος ἀφθαρσίας ἐνδέδυσαι τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου, Θεὸν ὄνπερ ἔτεκες ἰκέτευε, πάσης περιστάσεως, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου, ἐπιδρομῆς ἀλώσεως καὶ συμβαινόντων δεινῶν, θερμῶς σε οἱ πιστοὶ δυσωποῦμεν, σὲ ὕμνολογοῦντες Παρθένε Θεοτόκε.

Ωδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα.

Ἴασιν πᾶσιν ἡ σορός, τῶν λειψάνων σου πηγάζει τοῖς χρήζουσι, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ πάθη παύει ὄντως δυσίατα, καὶ ἀπελαύνει πονηρῶν, πνευμάτων σκοτόμαιναν, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει καὶ χάριτι.

Ὁφθητε Μάρτυρες Χριστοῦ, ὡς θεόπλοκος σειρὰ ἐξαρτώμενοι, ἀλλήλων χάριτι, καὶ πρὸς τὸ ὕψος ἐπανατρέχοντες, καὶ ἀγιάζοντες τὴν γῆν, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, ἐορτάζομεν πιστῶς εὐφραϊνόμενοι.

Στέφανον εἴληφας σαφῶς, ἀμαράντινον καὶ δόξαν οὐράνιον, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην πέρας οὐκ ἔχουσαν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν θέοφρον Καλλίστρατε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, μεθ' ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ θεία μνήμη τοῦ σοφοῦ, Καλλιστράτου Γυμνασίου τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, ἡλίου πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, φωτίζει τὰ πέρατα, ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον

Φωνὴν σοι τὴν τοῦ Γαβριήλ, γεγηθότι λογισμῷ ἀνακράζομεν· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, χαῖρε λυχνία χρυσῇ καὶ τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη νοητή, χαῖρε θεῖον ὄχημα τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς παντευλόγητε.

Ἔτερος. Ἄπας γηγενής.

Ἄπας τῶν πιστῶν, ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνεϊ γεραίρων σου, τὰ σεπτὰ παλαισμάτα, καὶ τοὺς ἀγῶνας οὓς ὑπὲρ πίστεως, Μάρτυς Χριστοῦ Καλλίστρατε, γενναίως ἠνεγκας. Διὸ πόθῳ, οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, καὶ τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν,

Ῥήμασι τοῖς σοῖς, πολλοὺς κατεφώτισας ἀπίστους πρότερον, καὶ Χριστῷ προσήνεγκας, δῆμον ,Μαρτύρων ἀγωνισάμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ μακάριε, στερῶς ἀθλήσαντας· ὅθεν στέφη, ἦρατε ἀθλήσεως, καὶ Χριστῷ αἰωνίως ἀγάλλεσθε.

Τάξεις καὶ χοροί, Ἀγγέλων Μαρτύρων τε φαιδρῶς ἀγάλλονται, καὶ τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, λαμπρῶς χορεύουσιν ἐορτάζοντες, σὴν μακαρίαν ἄθλησιν, Μάκαρ Καλλίστρατε, ἦν τελοῦντας, καὶ ἡμᾶς περίσωζε, καὶ παντοίων κινδύνων ἐκλύτρωσαι.

Ὑμνον καὶ ᾠδὴν, τὸν σοὶ προσφερόμενον, δέξαι πανθαύμαστε, καὶ Θεῷ προσάγαγε, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ πανένδοξε, καὶ σαῖς πρεσβείαις ἴλεων ἡμῖν ἀπέργασαι, τὸν Δεσπότην, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, παρασχεῖν τοῖς σοῖς δούλοις ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς εἰς σὲ, ἐλπίζοντας Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πυρὸς κολάσεως, τοῦ

αἰωνίου πάντας ἐκλύτρωσαι, θερμῶς καθικετεύομεν, καὶ πίστει κράζομεν, οἱ πταισμάτων, πλήθει συνεχόμενοι, ταῖς ἐνθέρμοις λιταῖς σου πρὸς Κύριον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Κραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ καθεῖλον, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν τυράννων τὰ θράση, διὰ Χριστὸν ὑποστάντες, πᾶσαν πεῖραν βασάνων, ὁ πάνσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως, ὁ θαυμαστός, μετὰ τῶν συνάθλων, ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελοῦντες εὐροίμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Δεῦτε πιστοὶ γηθόμενοι, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, τὸν ἐν ἀγίοις ἔνδοξον, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, τὸν καθθελόντα τὸ κράτος, τοῦ δολίου βελίαιρ, ὄνπερ ἀνδρείως ἤσχυεν, ἐν ποικίλοις βασάνοις ἐγκατερωῶν, καὶ αὐτοῦ τὴν πλάνην πᾶσαν καθεῖλεν, ὁ ἀριστεὺς Καλλίστρατος, τῶν πιστῶν ὁ προστάτης.

Θεοτοκίον

Θεοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαρίτων, ὧν περ ἡμᾶς ἠξίωσας, Δέσποτα πανοικτίρμον, τὶς λόγος δύναται φράσαι; ῥεύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστὸς τῆς κρείττονος, ἐπανήγαγες αὐθις, οὐσιωθεῖς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλόανθρωπος, καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε τὸ σωτήριον Χριστοῦ, ὄνομα τοὺς πάντας ἐκάλει, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, τότε ὁ παμπόνηρος καὶ πολυμήχανος, ἐξεμάνη διάβολος, κατὰ τῶν Ἁγίων, οὗτοι δὲ κηρύττοντες Χριστὸν τὸν ὄντως Θεόν, πλείστας ἐνεγκόντες βασάνους, ὑπὸ τῶν ἀπίστων τυράννων, στέφος ἐνεδύσατο ἀθλήσεως.

Ὅτε ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρόν, Μάρτυρες Κυρίου καθεῖλον, οἱ καρτερόψυχοι, ἀνδρείως κηρύττοντες τὸν Ζωοδότην Χριστόν, καὶ Θεὸν πάσης κτίσεως, δεινὰς πρὸς βασάνους, ἐχώρουν γηθόμενοι καὶ ἀλαλάζοντες, τέμνετε σαρκὸς ἡμῶν μέλη, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἀθλοῦντες, πάντα ὑπομένομεν ὡς τύραννοι.

Ὅτε τῶν εἰδώλων ἡ δεινὴ, πλάνη καὶ ἀπάτη τὴν κρίσιν, ζόφω ἐκάλυπτε, τότε ὁ πανένδοξος Μάρτυς Καλλίστρατος, ὡς ἀστήρ φαεινότατος, ἐκλάμπασ ἐνδόξως, φωτὶ τῷ τῆς πίστεως, δαίμονας ἤλασεν, ὅθεν καὶ γενναίως ἀθλήσας, νῦν συμβασιλεύει ἀξίως, τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Παντοκράτορι.

Ὅτε τῶν εἰδώλων τὸ δεινόν, σκότος τὰς καρδίας ἀνθρώπων, πάσας ἡμαύρωσε, τότε ὡς πολύφωτος, ἥλιος ἤστραψε, καὶ ἐνδόξως κατηύγασε, λαμπρῶς διαχέων, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, φῶς τὸ τῆς πίστεως, θράσος ἀσεβούντων μὴ πτήξας, ἔνθεος Χριστοῦ χρηματίσας, κήρυξ ὁ πανθαυμαστός Καλλίστρατος.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τῆς εὐσεβείας ἐρασταί, τοὺς νῦν προτιθεμένους Μάρτυρας, ἐγκωμίαις καταστέψωμεν, καὶ αὐτῶν τοὺς ἄθλους καὶ ἀγῶνας ὑπὲρ Χριστοῦ, ἐπαίνων ἄσμασι νῦν κροτήσωμεν λέγοντες· Χαίρετε οἱ διὰ Χριστὸν κολάσεις δεινὰς ὑπενεγκόντες, Μεγαλομάρτυρες ἔνδοξοι· χαίρετε ἀριστεῖς τοῦ Κυρίου, ἀθληταὶ γενναιοτάτοι, πανθαύμαστε Καλλίστρατε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου καὶ Μάρτυσιν, οἱ τὰς κεφαλὰς τῷ ξίφει παραδόντες, τῷ

Ἐρωτι τῆς πίστεως τὰς ψυχὰς καταφλεγόμενοι. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύοντες, αἰωνίως συναγάλλεσθε τῷ φωτὶ καταλαμπόμενοι τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ δαδουχοῦντες τοὺς πιστοὺς, πρεσβεύσατε δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ συνήθη.

Μεγαλυνάρια.

Ὑμνοις εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, πόθῳ ἔκτελοῦντες, τὴν ὑπέρφωτον ἑορτὴν, Μάρτυρος Κυρίου, τοῦ θείου Καλλιστράτου, τοῦ φαεινοῦ ἀστέρος, ὃν νῦν γεραίρομεν.

Δεῦτε μετὰ πόθου χαρμονικῶς, ἄθλησιν ἁγίαν, νῦν τιμήσωμεν εὐλαβῶς, σεπτοῦ Καλλιστράτου, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλῶν γάρ, τὴν κάραν ἀπετημήθη, ὁ παμμακάριστος.

Τὸν Μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ὕμνοις κατὰ χρέος, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, πλάνην καθελόντα, εἰδώλων καὶ ἀπάτην, τὸν ἄμαχον προστάτην, πιστῶν Καλλίστρατον.